

آتش

آتش ماده ای است که می سوزاند و **گرما** و **نور** تولید می کند و از آن در باب‌های **طهارت**، **صلات**، **جهاد**، **صید** و **ذباحه** و **حدود** سخن رفته است.

فهرست مندرجات

- ۱ - آتش از مطهرات است
- ۲ - حمل آتش در پی جنازه
- ۳ - نماز در مقابل آتش
- ۴ - تزکیه و آتش
- ۵ - آتش زدن در حدود
- ۶ - ریختن آتش بر دشمن
- ۷ - پانویس
- ۸ - منبع

آتش از مطهرات است

آتش از **مطهرات** است؛ به این معنا که آتش با **تبدیل** شیئی **نجس** به **خاکستر** یا **دود** موجب **طهارت** و **پاکی** آن می‌شود.^[۱]

حمل آتش در پی جنازه

حمل آتش در پی **جنازه**^[۲] و **غسل** دادن **میت** با آب گرم شده به وسیله آتش^[۳] **کراهت** دارد.

نماز در مقابل آتش

گزاردن نماز در مقابل آتش به **فول مشهور** و نیز در مکان‌هایی که به طور **معمول** آتش افروخته می‌شود، مانند آشپزخانه و گلخن **حمام**، **کراهت** دارد.^{[۴][۵][۶]}

تزکیه و آتش

گوشتی که **تزکیه** آن مشخص نیست، در این که با انداختن به درون آتش و **انقباض** آن، **حکم** به تزکیه می‌شود یا نه، **اختلاف** است.^[۷]

آتش زدن در حدود

آتش زدن یکی از حدودی است که بر **لواط** کار اقامه می‌شود،^[۸] و نیز **واجب** است **حیوان موطوء** در صورتی که خوردن **گوشت** آن **متعارف** باشد- مانند گاو- پس از **ذبح**، سوزانده شود.^[۹]

ریختن آتش بر دشمن

ریختن آتش روی **دشمن کافر** هنگام **جهاد** با او **مکروه** است، مگر آن که **چیرگی** بر او، **متوقف** بر آن باشد.^[۱۰]

پانویس

- ↑ نجفی جواهری، مجدحسین، جواهر الکلام، ج ۶، ص ۲۶۶.
- ↑ طباطبایی بردی، مجدکاظم، العروة الوثقی، ج ۲، ص ۸۷.
- ↑ نجفی جواهری، مجدحسین، جواهر الکلام، ج ۱، ص ۲۳۲.
- ↑ طباطبایی، علی، ریاض المسائل، ج ۳، ص ۲۷۷-۲۷۹.
- ↑ مقدس اردبیلی، احمد، مجمع الفائدة، ج ۲، ۱۳۵.
- ↑ مقدس اردبیلی، احمد، مجمع الفائدة، ج ۲، ۱۳۸.

- ↑ نجفی جواهری، مجدحسن، جواهر الکلام، ج ۲۶، ص ۴۰۲. ❏
- ↑ نجفی جواهری، مجدحسن، جواهر الکلام، ج ۴۱، ص ۳۸۱. ❏
- ↑ نجفی جواهری، مجدحسن، جواهر الکلام، ج ۴۱، ص ۶۳۷. ❏
- ↑ نجفی جواهری، مجد حسن، جواهر الکلام، ج ۲۱، ص ۶۵. ❏

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج ۱، ص ۱۱۷-۱۱۸. ❏

رده‌های این صفحه : [آتش](#)